

Sygn. akt VI U 652/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2018r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Romuald Dalewski

Protokolant – sekretarka Katarzyna Słaba

po rozpoznaniu w dniu 9 marca 2018r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: M. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 21 marca 2017r., znak: (...)

w sprawie: M. G.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę socjalną

1) zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. z dnia 21 marca 2017r., znak:(...)w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej M. G. prawo do renty socjalnej od dnia 1 kwietnia 2017r. do dnia 31 grudnia 2019r.,

2) stwierdza, że organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt VIU 652/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 marca 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił ubezpieczonej M. G. od dnia 1 lipca 2017 roku prawa do dalszej renty socjalnej, ponieważ orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS ubezpieczona nie została uznana za osobę całkowicie niezdolną do pracy. Odwołanie od tej decyzji złożyła ubezpieczona nie zgadzając się z opinią Komisji Lekarskiej ZUS. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczona M. G. do dnia 31 marca 2017 roku uprawniona była do renty socjalnej, w dniu 18 stycznia 2017 roku ubezpieczona złożyła w pozwanym organie rentowym wnioski o ustalenie uprawnień do renty socjalnej na dalszy okres, dołączając do wniosku zaświadczenie o stanie zdrowia i dokumenty leczenia.

W efekcie została poddana badaniom przez lekarza orzecznika ZUS i komisji lekarskiej ZUS, którzy w wydanych orzeczeniach nie uznali ubezpieczonej za osobę całkowicie niezdolną do wykonywania zatrudnienia.

-okoliczności bezsporne

W celu zweryfikowania ustaleń dokonanych przez organ rentowy Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych psychiatry, specjalisty medycyny przemysłowej i psychologa.

W opinii z dnia 17 listopada 2017 roku biegli lekarze sądowi stwierdzili, że przebieg zaburzeń u ubezpieczonej ma charakter przewlekły. Biorąc pod uwagę obraz kliniczny schorzenia, nasilenie i częstość objawów, a także obecny stan zdrowia biegli stwierdzili, iż mimo systematycznego leczenia brak jest istotnej poprawy funkcjonowania. Występujące u badanej ograniczenia dotyczące zatrudnienia wskazują na brak możliwości aktywizacji zawodowej w ramach otwartego rynku pracy. Badana jest nadal niezdolna do pracy – okresowo do dnia 31 grudnia 2019 roku. Biegli nie podzielili orzeczenia komisji lekarskiej ZUS.

(dowód: opinia biegłych sądowych k 37 akt sądowych)

Po zapoznaniu się z wydaną przez biegłych opinią, organ rentowy zgłosił do niej zastrzeżenia, w których wskazał, iż ocena Komisji Lekarskiej ZUS opiera się na ocenie specjalisty psychiatry i jest merytorycznie uzasadniona, gdyż ówczesny stan psychiczny ubezpieczonej uzasadniał jedynie częściową niezdolność do pracy.

Sąd rozpoznając przedmiotową sprawę podzielił stanowisko biegłych sądowych zaprezentowane w wydanej opinii biegłych. Biegli wydający przedmiotową opinię są bowiem doświadczonymi specjalistami z tych dziedzin medycyny, które odpowiadają schorzeniom powódki. Opinię wydali po zapoznaniu się z dokumentami leczenia i po przeprowadzeniu badań ubezpieczonej. Stanowisko swoje fachowo i logicznie uzasadnili. Sąd nie podziela stanowiska organu rentowego, którego zastrzeżenia sprowadzały się wyłącznie do polemiki z prawidłowymi ustaleniami biegłych.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z 27.06.2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. Nr 135, poz. 1268 z późn. zm.), renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- 1) przed ukończeniem 18 roku życia;
- 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25 roku życia;
- 3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Osobie, która spełnia powyższe warunki, przysługuje renta socjalna stała – jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest trwała (art. 4 ust.2 pkt 1 powyższej ustawy) W świetle powyższego należy stwierdzić, że zostały spełnione wszystkie wymagane przesłanki do przyznania ubezpieczonej renty socjalnej, bowiem stan zdrowia ubezpieczonej czyni ją nadal, trwale osobą całkowicie niezdolną do pracy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku na podstawie przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

W punkcie 2 wyroku Sąd Okręgowy zgodnie z przepisem art. 118 ust. 1a ustawy emerytalno- rentowej FUS z urzędu orzekł w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Zdaniem Sądu Okręgowego w okolicznościach przedmiotowej sprawy wystąpiły podstawy do stwierdzenia odpowiedzialności organu rentowego, bowiem dowody zaprezentowane w trakcie postępowania sądowego jedynie potwierdzały schorzenia ubezpieczonej, które czynią ją całkowicie niezdolną do pracy. Dokumentacja medyczna, którą złożyła ubezpieczona w postępowaniu sądowym znajdowała się już w dokumentacji zebranej przez organ rentowy. Oznacza to, że przyczyną, dla której ubezpieczona uzyskała prawo do żądanego świadczenia dopiero w następstwie postępowania sądowego nie były dowody, do których organ rentowy nie mógłby się wcześniej ustosunkować, a jedynie sama odmienna ocena stanu jej zdrowia dokonana przez biegłych sądowych, wobec czego wystąpiły podstawy do stwierdzenia odpowiedzialności pozwanego organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

SSO Romuald Dalewski